

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΤΕΡΩΝ

ΑΛΛΟ πάλιν τούτο!...
 Η Άνναμπέλλα θά γίνη κυνηγός θηρίων. Μετά λίγες εβδομάδες θά πάη στις Ίνδεις γιά νά γυρίση ένα φίλυ. Στή Βομβάη όμως τήν περιμένει κάποιος μαχαραγιάς θαυμαστής της, ό όποιος θά τή φιλοξενήση στό κράτος του καί θά διοργανώση πρός τιμήν της κυνήγια τίγρεων. Κί' έτσι ή ώραία θεντέττα θά πάρη καί τό βάπτισμα τού κυνηγού θηρίων. Μπραβούισια!

Ετοιμάζεται τό γύρισμα μιάς ταινίας μέ σενάριο...τού Μεγάλου Ναπολέοντος. Από τό μυαλό τού Κορσικανού δορυκτήτορος δέν έπέρασε θέβια ή ιδέα νά γράψη σεάριο γιά κινηματογράφο, πού δέν υπήρχε άλλωστε στήν εποχή του. Μά ή υπόθεσι πού θά κινηματογραφηθή δέν έγράφη. Τή διηγήθη ό Ναπολέων όταν ήταν στήν άκμή του, στό 1805, δηλαδή μια θραδεία σ'ένα κύκλο οικείων του, στό σαλόνι της αυτοκρατορίας Ίωσηφίνας. Τή διηγήθηκε γιά νά δείξη πώς έχει καί λογοτεχνικό ταλέντο. Κ' ή υπόθεσι αυτή είνε ή έξης: Στή Ρώμη γίνεται πολλές λόγος γιά μια μάγισσα πού προλέγει τό μέλλον. Μεταξύ εκείνων πού τή συμβουλευθήκαν ήταν καί δυό νέοι, ό Καμίλλος κι' ό Ίούλιος. Η μάγισσα εις μέν τόν Καμίλλου ειπε πώς ό γάμος του πού εΐχε κιόλας όρισθή ποιά μέρα θά γινότανε, θ' ανεβόλλετο. Εις δέ τόν Ίούλιο ειπεν ότι θά εμπλεκε σ' ένα μεγάλον έρωτα κι' ότι θά διέπραττε ιεροσυλία καί φόνο. Φυσικά, αυτή ή προφητεία έκαμε μεγάλην έντύπωσι στόν Ίούλιο. Η έντύπωσι του δέν έγινε ζωηρότερη, όταν μετά λίγες ήμέρες έιαθε πώς ό γάμος τού φίλου του Καμίλλου ανεβλήθη. Αποφάσισε τότε νά φύγη από τή Ρώμη καί νά πάη σ' ένα μοναστήρι νά γίνη καλόγερος κ' έτσι ν' αποφυγή τόν πειρασμό τού έρωτος, της δολοφονίας καί της ιεροσυλίας, πού τού προείπεν ή μάγισσα. Μά στό μοναστήρι συναντή τήν κόμησσα Βιβάλντι καί τήν έρωτεύεται τρελλά. Η πρώτη προφητεία της μάγισσας αληθεύει έτσι. Μά καί ή δεύτερη θυγήκεν αληθινή, γιάτί ό Ίούλιος μέ τήν κόμησσα Βιβάλντι, παραδομένο στόν έρωτά τους, μέσα σ' ένα μοναστήρι διαπράττειον φυσικά ιεροσυλία. Δέν άργησε

Η ήθοποιός τού κινηματογράφου Μαίρη Γουέστ στό ρόλο της «Λαϊγής Λού»

γνωρίζεις;... Μή φοβάσαι πειά... Είσαι κοντά μου!... Ζής!... Ζής πάλι καί θά είσαι ευτυχισμένη όπως πρώτα!
 — Ευτυχισμένη; έκανε ή Μαρία-Λουΐζα μέ κάποια πίκρα. Μά γιατί; Τί έχω; Τί μου συνέθη;
 Κί' ύστερα θυμήθηκε τό τραγικό πείσιμό της κι' εξακολούθησε:
 — "Α, ναι! Τώρα θυμάμαι... Είχα πέσει από ψηλά μαζί μέ τά χιόνια στό βάθος μιάς χαράδρας... Κί' έπειτα είχα κοιμηθή!... Τί παράξενο όνειρο!... Κί' είχα δη τόν Ζάν κοντά μου, κοντά στό πρόσωπό μου νά μέ κυττάξη όπως άλλοτε, τόν καιρό πού είμαστε άρραθωνιασμένοι... Μού φαίνεται ότι αυτό τ' όνειρο, πού ήταν τόσο ζωηρό, είνε αληθεια!...
 Κί' ή Μαρία-Λουΐζα έκρυψε τό πρόσωπό της μέσα στό χέρις της κι' άρχισε νά κλαίη.
 — Συγχώρεσέ με... ειπε στόν άνδρα της. Συγχώρεσέ με πού άναφέρα τ' όνομα τού Ζάν. Ήταν άλλοτε άρραθωνιαστικός μου... Μ' άγαπούσε τρελλά, παρόφορα, κί' όμως έγώ γελοΐσα μαζί του κι' έπαΐσα μέ τήν άγάπη του... Ο Ζάν υπέφερε κρυφά αυτό τό μαρτύριο καί τέλος, όταν έιαθε μια μέρα ότι άγαπούσα έσένα, Ραούλ, δίγως κανένα παρόπινο έφυγε από κοντά μου καί χάθηκε από τό Παρίσι... Από τότε κανείς δέν έιαθε ποτέ τί είχε άπογίνει...
 Η Μαρία-Λουΐζα έσοκψε πάλι τό κεφάλι της κι' εξακολούθησε νά κλαίη μέ λυγμούς, σάν νά μετανοούσε γιά τ' άδικο πού είχε κάνει στόν Ζάν, στόν τραγικό άρραθωνιαστικό της.
 Μά κί' εκεί άπάνω στήν άπόκομητη πλαγιά τών Άλπεων, μέσα στή σωτηρή καλύβα του, ό ερημίτης έκκλαιγε κι' αυτός σκυμμένος κοντά στή φωτιά του μέ τήν καθοιά ραγισμένη τώρα γιά πάντα. Είχε ξαναδη τή Μαρία-Λουΐζα, τήν είχε ξανασφίξει στήν άγκαλιά του καί δέν μπορούσε ποτέ πειά νά τή ξεχάση...
 Κί' ό Ζάν, ό τραγικός άρραθωνιαστικός, θυθίστηκε πάλι στό σκοτεινό μυστήριό του κι' εξακολούθησε νά ζή όπως πρώτα μέσα στήν άπελπιστική μοναξιά τών Άλπεων.

[Ειδήσεις, πληρεφερεις, κευσερμελιό]
 τέλος νά πραγματοποιηθή καί ή τρίτη προφητεία, γιάτί σέ μια ύκνην ζήλειας ό Ίούλιος έσκότωσε τήν έρωμένη του.
 Από τή ρωμαντική καί γεμάτη πάθος, από τήν άγριαν αυτή φραντατική ιστορία, πού διεσώθη από τούς ιστοριογράφους τού Μ. Ναπολέοντος, έγινε σήμερα τό σενάριο της προαναφερθείσης ταινίας. Καί όμολογουμένως είνε από τά δραματικώτερα.

Στό Χόλλυγουντ άρχισε νά συζητήται τώρα τελευταία ή γνώμη όπως καθιερωθού...γάμοι ώριμένης διαρκείας! "Όσοι δηλαδή παντρεύονται, θά σφυγμομετρούν τό έρωτικό τους αίσθημα, τήν εκτίμησι πού έχουν μεταξύ τους καί αναλόγως θά όρίζουν τή διάρκειά τού γάμου τους, ένα χρόνο, δυό, τρία, μέ συμβόλαιο. "Έτσι θά λείψουν τά διαζύγια. Ο λόγος γιά τόν όποιον συζητείται μια τέτοια λύσις είνε τό ότι μεταξύ τών καλλιτεχνών τού κινηματογράφου δέν υπήρχαν μέχρι πρό όλιγων ήμερών παρά μόνον τέσσερες εφόπαξ παντρεμένοι. Τά άντρώγυνα δηλαδή τού Σπένσερ Τράου καί τού "Εντγαρντ Ρόμπινσον. Μά ό Σπένσερ Τράου πρό όλιγων ήμερών έχώρισε μέ τή γυναίκα του, ύστερ' από δώδεκα έτών συμβίωσι. Καί τό άλλο άντρώγυνο όμως πού μένει, θρίσκειται στό τσακώματα...
 Η μόνη λοιπόν λύσις είνε ό γάμος περιορισμένης διαρκείας.
 — Σε παντρεύομαι γιά ένα χρόνο...
 — Για ένα δέν δέχομαι. "Αν θέλεις γιά τρία, κάτι γίνεται...
 — Τρία είνε πολλά...
 — Μ' άπόμ μ' άγαπάς πολύ;
 — Αϊ, άς μοιράσουμε τή διαφορά, κι' άς κάνομε τό γάμο μας καί γιά δυό χρόνια... δυό χρόνια καλά είνε, κ' ύστερα θλέπουμε!...
 Τι κωμωδία! ...

— "Ένας Γάλλος από τό Ζουαμβιλ έλυσε μέ τό γάτο του τό πρόβλημα της ζωής. Μιά γαλλική κινηματογραφική εταιρεία έγύρευεν ένα γάτο, γιάτί της χρειαζότανε σέ διαφόρους ρόλους ταινιών. Έδιαλέξαν λοιπόν τόν γάτο αυτόν από τό Ζουαμβιλ καί υπέγραψαν συμβόλαιο μέ τόν κύριό του γιά άρκετά χρόνια πρός 70 φράγκα τήν ήμέρα. Καί ό κύριος τού γατου, ένας φτωχός γεροντάκος, παρακαλεί τώρα τό Θεό νά κόψη άπ' αυτόν χρόνια καί νά τά χαρίξη στό γάτο τού ήμέρες!...

Στή Γαλλία οι μυθιστοριογράφοι καί οι δραματικοί συγγραφείς εκηρύχθηκαν έναντιον τού κινηματογράφου. Κί' άφορμή είνε τό ότι οι σκηνοθέται τού κινηματογράφου παίρνουν τά έργα τών συγγραφέων, τά κόβουν, τ' αλλάζουν καί τά κάνουν άγνωρίστα στις ταινίες. Βέβαια οι συγγραφείς παίρνουν ποσοστά γι' αυτό, αλλά διαπομπεύονται καί δυσσημούνται. Ο κινηματογράφος άπευθύνεται πρός τό άμόρφωτο πλήθος καί οι σκηνοθέτες του δέν σέβονται καθόλου τά άριστουργήματα τών λογοτεχνίας. Τά προσαρμόζουν προς τά θάναυσα λαϊκά γούστα τόσο, πού ένας συγγραφέυς άν ιδή τό έργο του στήν όθόνη, πρέπει, άν έχει λιγη αξιοπρέπεια, νά κοκκινίση από τήν ντροπή του.
 Πρέπει όμως νά σημειωθή, ότι όποιος συγγραφέυς δέν θέλει νά θεσπλωθή τό έργο του, μπορεί νά μην δάση τήν άδεια νά κινηματογραφηθή. Μά είνε ό πειρασμός τών ποσοστών, θλέπετε... Αυτοί οι ειλολγημένοι τά θέλουν καί τά δυό, καί τή φιλολογική τους αξιοπρέπεια καί τά ποσοστά. Μά ό Ίησους ειπε:

— Ου εόνασθε δυσι κυρίοις δουλεύειν, Θεώ καί Μαμωνά...
 Πώς! ...

 "Ότε ό Ντούνκλας Φαίρμπανκς πατήρ καί ή Μαίρη Πίκφορντ, πού έχώρισαν πρό καιρού, ξαναπαντρεύθησαν; Στό Χόλλυγουντ, τούλάχιστον, τό θεωρούν όλοι γιά βέβαιο. Μερικές παρεξηγήσεις τούς έχώρισαν, λένε, αλλά φαίνεται πώς ή άμοιβαία συμπάθειά των, αντί νά σβύση μέ τό χωρισμό, εφούντωσε
 Ο Φαίρμπανκς θρίσκειται πρό καιρού στό Λονδίνο, ένώ ή Πίκφορντ παίζει στό Χόλλυγουντ. Συνεννοήθηκαν όμως τηλεφωνικώς καί φαίνεται πώς τά έκανόνισαν νά ξαναρχίσουν τή ζωή τους...
 Χαρά τό κουράγιο τους!...